

VASS ÉVA VERSEI

HALLGATÁSUNK FELSZAKADT ÁRKAI

cserép ha török
rezzen a hártya
tükröt feszítesz
arcod elé
gondosan lenyírt
sörény
ringó
hajnali révület
papír fölé hajlásaid
rítusa
most az egyszer
nem fog
eszedbe jutni
kerülöd
követed
átcsúszik
ingedben
bennrekedt mozdulat
lemosatlan pakolás
(a megóvott anyag)
szepelők robbannak
kitömött pórusaid között
alkárhogy alkarod is
minduntalan
meg kell történnie
nem kívánt mozdulat
amint kifordul
ötödrangú utcájából
a TÉMA

vicsorít kárörvend
(olykor nézőpontot cserél)
hernyó csúszik át
az ágon
virág bimbóban
bennragad
micsoda
versbe kívánczó
közhelyek
émelyedéseidben
ihletelméletek harca
kerüld a mesét
aranymosás kell
a szónak
beleesni/kilépni belőle
(figaro
egy csomóba rántott
betört fejű
játékbabáinak
rózsaszín porcelánrétege)
indítani-e
vagy megállítani
az események
sorát
mi ez mi folyton
felszakad benned
köszörülsz elnyeled
finom lerakódások
gyomrod falán
(megélt éveink salakja?)
a dolgok benned folytatódnak
(a történet vesz vissza —
mondta kyvagiokén polikárp)
még tant fogaidon
a zománc
a kórház
kórénsszarvasát
meglátogatod
egy ötlet erejéig
kamenica ó kamenica

életünk visszatérő
 refrénjei
 megrikkult tüdőszövetek
 a levegő markolata
 üres légzésjáratok

megélt napjaid hátán
 nehezen mozduló ceruzám

(MIFÉLE ELRUGASZKODÁS)

A bekanyarodások, a kereszteződések.
 Arc nélküli táblák irányítanak.
 (Jántál-e már erre?)
 Kételyeid szálán a kapaszkodó.

Messze elmaradt folyó.
 Nincs erőd felé irányítani lábad.
 Ónos víz, súlyos csöppek hátadon.
 Könnyű fajsúlyú fosszíliaik.

Miféle visszatérés reménye ringat.
 Álomba-e.
 Üres, mély szakadás.
 Finom gél halmazállapot.
 Kocsonyás-állandó.

Végtelen méterszalagot húzgálnak
 közted és a papír között.
 (Mondjam — a vers között.)
 Miféle elrugaszzkodás.

Bár volt talaj,
 ahonnan;
 s vajon ahová —
 onnan is?

Szilárd biztonságállapot,
 ahogy a falak nőnek.
 Tikkadó franciatető.
 Gondosan megválogatott ragacs.

Emlékeink elhanyagoltak.
 Sötét rojtként lógnak tekintetünkbe.
 Beleakadunk, elbotlunk bennük.
 Csiszolt kő, lapos kavics a biztos nehezék.

Orrunk előtt a cérnaszál.
 Két pont között kifeszített huzal.
 Rossz helyre került egyenlőségjelek.
 Felcsengett relációk.
 Nekiülni, kibogozni.
 Ide a sárga, oda a kék gombolyag.

Gyomrod, alkár a gyapjú
 rugalmas ujjaid között.
 Rántani egyet a szálon.
 Megtérni talán.

*

(...)

hová tettétek
 bölcs szemeiteket
 hogy
 verseinkből
 a szög a festék
 csak úgy
 kimarad

szépen csomagolt
 okoskodások
 éltetik
 iróniám
 buja talaját

köd nyálazza arcod
 hideg kövek kotyognak
 lábad alatt —
 megmaradt fegyverzetteddel
 témalesen

(. . .)

beszűkült látószög —
 fejlődő dioptria
 északi oldal —
 cserépen moha
 fánk lábát átfogja
 szuvasodó tönkök
 mire figyelj most
 hogy csatornát
 alulról a rozsdá
 ágakat a szél

visszatérj tiszta képeidhez
 vidék és vidékiség
 ütés csak
 darabokban műanyagfallak
 celofánfoszlányok arcodon
 ezeregy törés
 árkokban balzsam
 tisztítani-e pórusainkat
 ha belülről
 folyton
 szüntelen

gyógyszerrel-e
 vagy úgy
 hogy kimondd:
 lép
 tisztul
 erősödik

önbizalmunk
 szélben lengő háló
 megszakadt mondatok
 rángatnak ide-oda

a vers nem tiéd
 -nak és -ből íródott
 mint annyi más

tükrödben reggelenként
 éles-kóros rajza
 mindannak
 ami kimaradt

*

(MIT FORMÁLNI
 E MÉRTANI RENDEN)

a kimart part
 talpad fölsebezte
 ereszkednél
 hol fékezve/óvatosan
 hol kettésével-
 hármásával
 a fokokat
 lényeges
 fontossági sorrend:
 felülről a tetők
 szárnyakat-e
 vagy szelet inkább
 rutint-e
 vagy belülről
 finomítani ízeid

pergő gyöngyszemek
 mit magunkba nyeltünk
 (s azóta is
 jó nagyokat tátogunk)
 csak jelzőid gyűlnek
 tonkodon
 hányingerig
 csupa keményítő
 déry felhőállatai
 a párában

tömések kopognak
 sűrűsödnek
 lerakódások finom rétege

kiszakadt belsődből
 csak hullik
 hullik a toll
 jó rozsdaboldó pátoszok
 kellének
 megkent csigolyák
 hová fordulj
 sem rezdülés
 sem mozdulás

szeszélyeid ellen
 egyedüli gyógyszer
 hatásos recept:
 egy mondatban/szóban
 mindentől függetlenül
 végre kimondd:
 a kő kemény
 élei pontosak
 (mit formálni
 e mértani rendben)

se véső
 se vászon
 mit kifeszítenél
 magad lengetteted
 (mily szabályos
 ágak között)
 a pontosság
 kifogástalan
 gyülekezete

alattad a
 megmunkált talaj

mit idomítani
 e tájon